

[Pia Kjærsgaard]

Jeg mener også, at de svar, som statsministeren kom med med hensyn til, hvordan udgifter og indtægter skulle hænge sammen, stadig væk ikke beviste over for nogen her i Folketinget, at der er bund og sund fornuft i den økonomiske politik hos den nuværende regering.

En ting er 110 pct. sikker, og det er, at selv om man mener, at nogle mennesker i befolkningen får nogle skattelettelser, er man åbenbart ikke klar over, at de kommer til at betale dem tilbage igen, f.eks. i form af øgede skatter eller afgifter på miljøet. Jamen tror statsministeren virkelig ikke, at det er gået op for befolkningen, at det forholder sig sådan? Jeg tror faktisk, at det er sådan.

Så kan man også stille et par spørgsmål vedrørende de dagsordensforslag, der er fremsat. Det siger sig selv, at Fremskridtspartiet stemmer imod SF's dagsordensforslag. Vi ønsker ikke flere offentlige serviceydelser.

Regeringens dagsordensforslag, fremsat af hr. Frank Jensen, der jo – som andre ordførere har været inde på det – siger, at arbejdsløsheden er det største samfundsproblem, en trussel mod den enkeltes velfærd, kan alle vel være enige i. Men når det så fortsætter med, at resten af Folketinget skal give opbakning til regeringens økonomiske politik, siger det sig selv, at man må stå af.

Jeg ved ikke, hvorfor regeringen har fremsat dette afværgedagsordensforslag – vil jeg faktisk kalde det – inden der overhovedet er fremsat et andet dagsordensforslag, for det virker som et afværgedagsordensforslag. Jeg ved ikke, om det er internt, regeringen skal finde ud af, om der er flertal for dette dagsordensforslag, men det er faktisk sådan noget, som jeg mener regeringen burde have afgjort med sig selv, inden man fremsætter et dagsordensforslag. At arbejdsløsheden er det største problem, kan vi godt blive enige om, men regeringen burde prioritere det anderledes i sin økonomiske politik; dér er det, vandene skiller. Derfor stemmer også Fremskridtspartiet imod.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg synes, at statsministeren holdt en udmærket svartale, og jeg synes, det var et udmærket citat af Steincke, statsministeren bragte på bane. Jeg vil sige, at statsministeren godt kunne have tilladt sig i dag at have brugt et andet citat af Steincke, nemlig fra dengang, da

Steincke blev bebrejdet, at han førte sig alt for selvglad frem. Svaret fra Steincke var: Jeg kan forsikre jer om, at jeg er ikke nær så selvglad, som andre ville have været i mit sted.

Hr. Engell kom med et par fornuftige betragtninger om EF-politikken, synes jeg. Dem hæftede jeg mig meget ved, fordi de faktisk står i god kontrast til det indlæg, den tidligere udenrigsminister holdt, og den konflikt, som jeg hørte at den tidligere udenrigsminister forsøgte at skabe til den nuværende regerings udenrigspolitik. Det er der absolut ingen grund til. Hr. Engell peger meget rigtigt på, at det nu drejer sig om bred dansk enighed om fortsættelsen, og han peger meget rigtigt på, at det er altafgørende, at forhandlingerne med de nye ansøgerlande nu forløber i et roligt og fornuftigt leje. Det er det væsentlige. Så tak for det!

Hr. Fogh Rasmussen gjorde sig lidt munter over de svar, statsministeren havde givet på indlæggene, og dristede sig oven i købet til at sige, at Venstre ikke bare fremlægger sine forslag vedrørende sin politik, men også skriver bøger om det. Det er det nærmeste, vi er kommet i dag til hr. Fogh Rasmussens fremlæggelse af sine egne ideer fra bogen om minimalstaten. Jeg tror ikke, vi kommer ret meget videre, og det skal Folketinget være glad for. Jeg gentager: Der er intet at hente!

Jeg synes, det er afslørende for Venstre og De Konservative, at de nu slutter af med at afvise det af regeringen fremsatte dagsordensforslag. Man kunne godt, hvis man var positiv over for den arbejdsopgave at bekæmpe ledigheden, have begrundet en jastemme for dette dagsordensforslag. Nu ønsker man at stemme nej, og vi andre må sige, at vi må betvivle, om de to partier har et reelt ønske om at prioritere arbejdsløsheden som et stort problem i Danmark.

Jeg er så kommet til min afslutning og har den opgave, at jeg på vegne af hr. Peter Due-toft og mig selv skal afgøre den sag, vi tidligere har sat på dagsordenen, nemlig at overrække præmien for den mindst konstruktive tale i dag. Det har været en ret svær afgørelse, men vi må mene, at efter det sidste indlæg fra hr. Fogh Rasmussen har han vundet prisen, og jeg skal fortælle, at prisen består i to billetter til Dagmar Teatret til opførelsen af Shakespeares »Stor ståhej for ingenting«. Jeg kan fortælle, at